

en saadan Skat paa Ol, uden at lægge en tilsvarende Skat paa Brændevin. Det er der imidlertid ingen, som har Kurage til. Man springer over, hvor Gærdet er lavest. Man finder det bekvemtest og lettest, hvad det af mange Grunde er, at ramme det stakkels Ol; hvorimod man lader det, der er langt værre, det rene Væsen gaa urørt. Jeg for mit Bedkommende er dog ikke i Tvivl om, at en Skat som denne paa Ol nødvendigvis maa føre til en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Det er ganske vist noget, de ærede Herrer, der foreslaa denne Skat, aldeles ikke ville høre Tale om. Man gaar uden om i høist diplomatiske Vendinger. I Landstingsudvalgets Betæntning blev det udtalt af Flertallet, det vil sige fra Højres Side, at man særlig sølte sig foranlediget til at acceptere Olfatten, fordi man gik ud fra, at der vilde følge en Forhøjelse af Brændevinsafgiften efter. Men Mindretallet, tre Venstremænd, erklærede meget forsigtig, at de ikke delte dette Haab. Jeg er imidlertid af den Overbevisning, at de ville komme til at dele dette Haab. Det vil komme for eller senere, og ligesom Olfatten, saaledes vil ogsaa dette komme lige paa een Gang. Det kan være en Række Aar, maaske en halv Snes Aar, inden vi saa en Forhøjelse af Brændevinsafgiften; men den kommer. Jeg for min Part har under disse Omstændigheder heller ikke det mindste imod en Forhøjelse af Brændevinsafgiften; tværtimod finder jeg, som jeg tidligere har sagt, at det er fuldstændig uforvarligt at lægge en Skat som denne paa en enkelt spirituos Drif, naar man ikke forhøjer Brændevinsafgiften ogsaa. Det vil ogsaa her komme paa een Gang, ved en pludselig Impuls, hvor alle løbe græsset, og hvor ingen længere tør prøve paa at staa imod. Saaledes gaar det jo med enhver Sag her i Landet. Thi her i vort kære Fædreland gives der intet andet end Løben i Flok. Hidtil har man ikke hørt Tale om andet end den fattige Mand's fattige Snaps, som ikke bør beskattes. Men alle de modsatte Betragtninger ville pludselig og med et Slag gøre sig uimodstaaelig gældende. Saa vil man høre en hel anden Vise. Saa vil det hedde: Denne Døvelens Elixir, der ødelægger Familierne, der fylder Fængslerne og Galehusene, denne Drankeres og Forbryderes Drif, denne Helvedes Ild, dette

Brændevin, det skal rammes, og rammes af en 10 Gange saa høj Skat, som den nuværende. Saa kommer det! Saa er der ikke et Menneske, som har Kurage til at staa mod en aldeles absurd Forhøjelse. Thi Folk, som overhovedet tør staa paa to Ben for sig selv og have en Mening, som ikke er Mængdens gængse Mening, det er en sjælden Vare i Danmarks Rige.

Dette med Hensyn til Moraliteten. Hvad angaar den finansielle Side af Sagen, saa kan man jo regne, som man vil; men et hvilket som helst Regnestykke er væsentlig hen i Luften. Vi kunne lige saa gerne regne, at Olfatbruget vil gaa ned til det halve under Trykket af en saadan Skat, som vi kunne regne, at det vil vedblive med at stige. Om denne Skat vil indbringe 3 Millioner, 5 Millioner eller 7 Millioner kan intet Menneske overse. Det er et Spring fuldstændig ud i Mørket, som man under normale Forhold aldrig vilde gøre. Det er en finansiell Foranstaltning, som man vanskeligen nogen Sinde ser Mage til, uden naar Sjenden staar foran Portene, og det er nødvendigt for enhver Pris at staffe sig Penge. Jeg skal for mit Bedkommende udtale, at jeg ubetinget tror, at Forbruget til at begynde med vil tage meget betydelig af. Det blev i Formiddags udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), at han troede, at Følgen i Virkeligheden i det højeste vilde blive, at den stadige Forøgelse stoppede. Forholdet er imidlertid det, at i de senere Aar har der saa godt som aldeles ingen Forøgelse i Konsumen af Bajerstøl fundet Sted. Naar man spørger de store Bryggerier, som lave den langt overvejende Del af det Bajerstøl, der konsumeres her i Landet, saa svare de, at det kan være gaaet lidt frem for enkelte Bryggeriers Bedkommende, for andre staa det stille, og for en stor Del andre, navnlig Smaabryggerier er det gaaet tilbage. Som Helhed, sige de, er Konsumen ikke taget til i de senere Aar. Naar man nu yderligere erindrer, at da der for ikke mange Aar siden — det var i Begyndelsen af Tirserne — blev foretaget en Nedskættelse paa Bajerstøl af 1 D. pr. Halvskaffe, da medførte denne ene Dres Prisnedsættelse en meget betydelig Forøgelse af Konsumen, saa kan der formistvis ikke være Tvivl om, at en Forhøjelse først med 2 D.